

Vrijednost noći Lejletul-kadr

Dr. Halid ibn Ali el-Gamidi

21. ramazan 1438. po Hidžri / 16. juni 2017.

Hvala Allahu Koji je oplemenio srca Svojih robova u mjesecu ramazanu Svojim dobrima, i njihovo vrijeme ispunio dobroćinstvom i propisanim dužnostima, i počastio ih uvećanjem Njegovih darova i blagodati. Hvalim Ga, slavljem neka je On, hvalom koja nema kraja i koju ne može postići nijedno od Njegovih stvorenja. Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji druga nema, On upućuje koga hoće od Svojih robova Svojom dobrotom i milošću, a ostavlja bez pomoći koga hoće Svojom pravednošću i mudrošću, i svjedočim da je Muhammed Njegov rob i poslanik, kojim je On zapečatio ciklus poslanstva i upotpunio plemenite osobine kod ljudi, neka je na njega Allahova milost i blagoslov, i na njegove ashabe, i sljedbenike do Sudnjeg dana. Bojte se Allaha, obožavajte Ga onako kako je On propisao i okrenite svoja lica Njemu. Nema boljeg vjernika od onoga "koji se iskreno predao Allahu, čineći još i dobra djela, i koji slijedi vjeru Ibrahimovu, vjeru pravu", i nema časnijeg i uglednijeg čovjeka kod Allaha od bogobojaznih i iskrenih vjernika. Uzvišeni kaže: "Najugledniji kod Allaha je onaj koji Ga se najviše boji." (El-Hudžurat, 13)

O muslimani, mnogobrojni su kur'anski i hadiski tekstovi koji govore o vrijednosti mjeseca posta i noćnog namaza, mjeseca blagoslovljenog ramazana. Njegovo mjesto, svetost i veličanstven efekat na duše i srca, njihov odgoj i pročišćenje, poznat je svakom muslimanu, osim što ovo teorijsko znanje ne prate uvijek konkretna djela i nema svoju praktičnu manifestaciju u ovom časnom mjesecu. Ljudi se, u pogledu njihovog odnosa prema ramazanu, njihovog stanja, djela, ispunjenosti srca strahopoštovanjem i ljubavi prema Allahu i svijesti o ramazanu kao velikoj i neprocjenjivoj prilici, mogu podijeliti u tri skupine:

Prva skupina su oni koji ne osjećaju veličinu ovog mjeseca i njegovo blagotvorno imansko, duhovno i odgojno djelovanje, oni čine veliku nepravdu sebi, nemarno se odnoseći prema farzovima, nafilama i pobožnim djelima koja ih približavaju Allahu, ne izvršavaju post na propisan način, ne čuvaju svoja srca, jezike oči i uši od činjenja grijeha u danima i noćima ramazana, i prepuštaju se dunjalučkim užicima, hrani, piću, zabavama i društvenim mrežama. Oni nisu uzeli ništa od ramazanskih blagoslova i darova, a već su u njegovoj zadnjoj trećini, a time se samo udaljavaju od Allaha i ne približavaju Mu se, i zaslužuju da ih “stigne” Poslanikova dova koju je učio protiv onih koji dočekaju ramazan, a zatim im on prođe, i ne bude im oprošteno, makar im bilo krivo, makar to bilo teško njihovim dušama, osim da im se Allah smiluje i spase svoje duše, u posljedni čas, prije odlaska ovog blagoslovljenog mjeseca. Uzvišeni kaže: “Ko čini dobro, u svoju korist čini, a ko radi zlo, na svoju štetu radi. A Gospodar tvoj nije nepravedan prema robovima Svojim.” (Fussilet, 46)

Druga skupina su “muktesidi” – umjereni, skromni, oni se zadovoljavaju izvršavanjem farzova i ostavljanjem harama, i ne ulažu poseban napor u činjenju nafila, pobožnih djela, milosrđa, i njihove ambicije nisu usmjerene ka postizanju najvećih mogućih rezultata i nagrade u ovom plemenitom mjesecu, mjesecu unosne trgovine sa Allahom, džellešanu. Oni idu ka Allahu sigurnim i mirnim putem, i bit će nagrađeni prema svojim nijetima.

Treća skupina su oni upućeni i srećni, plemenitih ambicija, koji su druge pretekli u dobru, Allahovom dozvolom. Oni su uzeli pouku od Allaha, i u ramazanu su prepoznali veliki znak imana, odgoja i duhovnog uzdizanja, pa su se trudili, radili, žurili i natjecali se u dobru, popravili su i unaprijedili svoje navike i pročistili srce i dušu. Iskoristili su dane i noći ramazana za promjenu nabolje, upućivanje ljudi i popravljavanje stanja. Trudili su se, radili, žurili i natjecali se u dobru. Pretekli su druge i spasili su se. Nastojali su da svaki dan ramazana budu bliži svome Gospodaru od prethodnog dana, i napreduju na stepenima imana, sve dok ne postignu deredžu ihsana – obožavanja Allaha kao da Ga vide, i izgrade posebnu vezu između sebe i svoga Gospodara. Allah kaže u hadisi-kudsiju: “Moj će Mi se rob neprestano

približavati nafilama, dobrovoljnim djelima, sve dok ga ne zavolim.” To je, tako mi Allaha, jedan od najvećih stepena vjere, i najdragocjenijih putokaza i jasnih dokaza ramazana.

O muslimani, značenja i vrijednosti koje mjesec ramazan usađuje u ljudske duše i srca su mnogobrojne. Svako pije sa ramazanskog vrela shodno svojoj spremnosti i predanosti i posvećenosti srca Allahu, džellešanu.

Srca nekih ljudi su poput velike doline, dovoljno prostrana da se na njih spusti “rosna kiša” Kur’ana, posta i noćnog namaza; njihova zemlja je plodna, prima vodu, i daje travu i raznovrsno bilje, štaviše može po(d)nijeti na sebi veliki broj ljudi. Ona su poput blještave svjetiljke i plamteće zvijezde.

Neka srca su poput male doline, koja ne može po(d)nijeti ništa, njena zemlja je suha i neplodna, ne prima vodu, i ne daje travu i bilje. Ova srca su pretijesna da bi primila obilnu i rosnu kišu ramazana, koja daje svoje plodove u svako vrijeme. Između ove dvije vrste dolina su druge doline, svaka od njih daje onoliko koliko ona vrijedi. Tako Allah ljudima navodi primjere, kako bi pouku uzeli i razmislili, a Njegove pouke shvaćaju samo oni kojima je dato znanje.

Cijenjeni postači, jedno od najuzvišenijih značenja i vrijednosti koje ramazan “udahnuje” u srca poslušnih, iskrenih i skrušenih Allahovih robova jeste – potpuna posvećenost i predanost Allahu Jedinom. Kada poste, oni poste radi Allaha Jedinog; kada klanjaju noćni, teravih-namaz, klanjaju ga radi Allaha, s čvrstom vjerom u Njega i ubjeđenjem u Njegovu nagradu; kada uče Kur’an, i više puta završe hatmu u ramazanu, to čine iz ljubavi prema Allahu i kako bi Mu se približili. Uzdržavaju se od tjelesnog uživanja i hrane, radi Allaha, slavljem neka je On. Izbjegavaju psovku, svađu, ogovaranje, prenošenje tuđih riječi i druge grijeha, nadajući se Njegovoj nagradi i strahujući od Njegove kazne. Svjesni su da žeđ, umor i glad koji osjećaju, podnose isključivo u Njegovo ime, i zato su strpljivi, zadovoljni i radosni. Koliko je samo radosti ramazana koje ispunjavaju srca čistih i predanih Allahu! Oni se, tokom cijelog mjeseca, odgajaju u okrilju značenja posvećenosti i predanosti Allahu, iskrenosti i

istinoljubivosti, i nema sumnje da će takav njihov odnos prema ramazanu imati pozitivne refleksije na njihov život, ponašanje, riječi, predodžbu, jer onaj ko je “okusio” slast činjenja djela u ime Allaha Jedinog, osjetit će dovoljnost u svojoj vezi sa Gospodarom, očistit će i prosvijetliti svoju dušu, shvatit će bezvrijednost dunjalučkih slasti, prezret će slijepo povodjenje za ljudskim željama, zadovoljstvom i hvalom i izdići će se, sa svojom iskrenošću i predanošću, iznad niskih prohtjeva duše i ambicija srca. Ovo je samo jedna od milosti, uputa, tragova, svjetlosti i jasnih dokaza ramazana.

Sretan je onaj ko je osjetio slast ramazana! Postigao je Džennet još na ovom svijetu. Nesretan i izgubljen je onaj ko nije osjetio ova veličanstvena imanska i ramazanska značenja, i nije pomirisao njihov miris! Uzvišeni kaže: “U mjesecu ramazanu počelo je objavljivanje Kur’ana, koji je putokaz ljudima i jasan dokaz Pravoga puta i razlikovanja dobra od zla.” (El-Bekara, 185)

O muslimani, od ovog mjeseca nije ostala osim njegova zadnja trećina, a trećina je lijepa i dovoljna. Deset blagoslovljenih noći, najboljih u cijeloj godini. Allah se zaklinje sa ovih deset noći u Kur’anu: “i deset noći” (El-Fedžr, 2).

Zbog njihove velike vrijednosti i dragocjenosti, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, posvećivao im je posebnu pažnju, povećavajući svoj ibadet u njima, čineći što više dobrih djela, boraveći u džamiji, u itikafu, u osami sa svojim Gospodarom. Potvrđeno je da bi se Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kada bi nastupilo zadnjih deset noći ramazana, odvajao od žena, oživljavao bi noći ibadetom, budio bi svoje ukućane i posvećivao se ibadetu više nego u drugim noćima.

Allah, džellešanuhu, odlikovao je ovih deset blagoslovljenih noći, posebnom noći, Lejletul-kadrom, kojoj nema slične ni ravne. To je noć “u kojoj je objavljen Kur’an”, tj. počelo je njegovo objavljivanje ili se pod tim misli da je u toj noći spušten iz Levhi-mahfuz, Pomno čuvane ploče, u cijelosti, do Bejtul-izzeta, Kuće dostojanstva, na ovozemljsko nebo. Zbog toga se u ovoj noći veliki broj meleka spušta na Zemlju, koja postane tijesna za sve njih, pa čak se i Džibril, zbog njene veličine i posebnosti,

spušta na Zemlju, kao što kaže Uzvišeni: “Meleki i Džibril, s dozvolom Gospodara svoga, spuštaju se u njoj zbog odluke svake. Sigurnost je u njoj sve dok zora ne svane.” (El-Kadr, 4–5)

Lejletul-kadr je noć koja je zaštićena od svakog zla i nevolje, blaga i ispunjena milošću, ni previše hladna ni previše vruća, svjetla i blještava, u njoj se vatrom iz zvijezda ne gađaju šejtani niti se šalju zvijezde padalice koje “vrebaju”, šejtani se ne pojavljuju sve do zore, i sunce tog jutra bude crveno, slabo i bez zraka. Svi ovi znakovi su vjerodostojno preneseni od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

Jedna od posebnosti ove noći jeste i to da je ona noć “godišnje odredbe” (takdirus-seneviji), tj. prepisivanja svih događaja koji će se desiti u toj godini iz Levhi-mahfuza u knjige meleka pisara, kao što kaže Uzvišeni: “u kojoj se svaki mudri posao riješi, po zapovijedi Našoj!” (Ed-Duhan, 4–5).

Sve što će se desiti u narednoj godini i sve što je Allah odredio, od nafake, života i smrti, ponosa i poniženja, bogatstva i siromaštva, i svega ostalog, preuzima se iz Levhi-mahfuza u ovoj časnoj i veličanstvenoj noći.

Nije slučajno onda da je ibadet u njoj bolji i vredniji u nagradi od ibadeta hiljadu drugih mjeseci, što odgovara životnom vijeku od blizu 83 godine. O muslimani, Lejletul-kadr je veličanstvena i posebno odlikovana noć, i zbog toga su se naši dobri prethodnici, selefus-salih, prema njoj odnosili s posebnim poštovanjem, pažnjom i angažiranošću.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, tražio je ovu noć i podsticao je svoje ashabe da je traže. Pouzdano znamo da se ona nalazi u zadnjih deset noći ramazana, uglavnom su to neparne noći, a može biti i u prvih sedam ili zadnjih sedam noći, a često se podudara sa 27. noći ramazana, a posebno ako ona pada u petak.

Mišljenje je velikog broja učenjaka da se Lejletul-kadr pomjera i da nije svake godine u istoj noći, a pomjeranje ima svoju svrhu i cilj – čovjekov trud i zalaganje u zadnjih

"KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOSNO MATERIJE
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA." (PREPOROD)

HUTBE

deset noći ramazana, svake godine, i neoslanjanje na samo jednu noć, ljudska snoviđenja i proračune.

Ko svih deset noći provede u ibadetu, sigurno će pogoditi Lejletul-kadr. Bojte se Allaha, o muslimani, i svom Gospodaru pokažite ono najbolje u vašim dušama, i ostanite maksimalno budni i angažovani u završnici ovog mjeseca, jer djela se vrednuju prema završnicama i rezultatima. Pobjednik je onaj ko druge pretekne u dobru u ovim danima i noćima, a poražen je onaj ko u ramazanu ostane uskraćen za dobro, oprost i nagradu, a najveći gubitnik je onaj ko ostane bez Allahove milosti, dobrote i oprosta u noći Lejletul-kadr. Samo istinski gubitnici su uskraćeni za Allahovu milost i dobrotu, i kod Allaha su propali samo oni koji sami sebi propast i zlo žele. Uzvišeni kaže: "Allah želi da vam oprost." (En-Nisa, 27)

Allah podario blagoslov meni i vama u Kur'anu časnom, i okoristio nas njegovim ajetima i mudrom opomenom.

Rekoh ovo i od Allaha Uzvišenog tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

